

[במקום לקחת 'רק להיום' ולערוך אותו, בחרתי ליצור היום בעצמי 'רק להיום'.
זכותי, גם אני מכור בהחלמה...]

מיהו 'הכוח העליון' שלי?

יש בצעדים, 'כוח גדול', ו'כוח עליון'.

בצעד 2 יש: הגענו להאמין שכוח גדול מאיתנו יכול להחזיר אותנו לשפיות. נשים לב: גדול-מאיתנו. כלומר, הוא לא צריך להיות גדול וענק ועצום ונשגב, מספיק שהוא גדול יותר ממני, כדי להחזיר אותי לשפיות.

ואילו בצעד 3 יש: החלטנו למסור את רצונותינו וחיינו להשגחת אלוהים כפי הבנתינו. [יש שינויי נוסח קלים ב 12 הצעדים, בין סוגי הקבוצות, אבל הרעיון זהה].

'אלוהים כפי הבנתי', זה משהו הרבה יותר גדול ועצום מאשר 'כוח גדול ממני'. זה משהו שיהיה מוזכר עוד כמה פעמים בהמשך הצעדים, זה משהו [או משהו] שמתפללים אליו, שמקבלים ממנו תשובות, שמסוגל להסיר מאיתנו פגמי-אופי, שיש לו 'רצון עבורנו', כלומר יש משהו שהוא רוצה שנעשה בכל מצב נתון.

כאדם דתי, אני מיד אומר לעצמי: רגע, הניסוחים האלה מוכרים לי כבר מהחידוד! מה, באו פה ללמד אותי שוב על ה'הייליגער באשעפער'? [כינוי לאלוקים, בידיש בניב חסידי].

מצד שני, אומר הדתי לעצמו, אם אחשוב ש'כוח עליון' זה משהו אחר

- כמו שאני רואה סביבי, מכורים מכל הסוגים והמינים, שמחזקים את אמונתם בכוח עליון, וזה לא בדיוק גרם לו לחבוש כיפה, או לה, לכסות את השיער... -

אם אחשוב ככה, אז אני מסתבך עם אלוקים [ה'אמיתי'], כי זה מה שנקרא "פִּפְרֵעַ" [אנא לקרוא במלעיל!...]

אז מה עושים???

אני מניח שהשאלה הזו מעסיקה מכורים דתיים נוספים חוץ ממני.

אה, לא הסברתי את עיקר הבעיה:

הייליגער באשעפער, או איך שרק לא נכנה אותו בידיש או בעברית, זה משהו שיש לי איתו המון התניות שליליות. אין לי כח אליו, לא בא לי להכניס אותו לחיים שלי עכשיו. מבחינתי, אם 12 הצעדים זה הוא, אז 'סליחה שנפגשנו'...

אז מה באמת עושים?

- לא יודע...

אין לי פתרון קסם.

מה שעזר לי אישית, היה סיפור על הרה"ק הדברי חיים מצאנז [וממש סליחה ממי שמעצבן אותו לערבב דת בצעדים...]

הרב מצאנז ישב פעם בדין תורה, כדיין, והוא שם לב שאחד הדיינים האחרים אומר לעצמו כל הזמן 'הייליגער באשעפער, הייליגער באשעפער', בקטע של 'דביקות', אבל תכלס זה מפריע לו להתרכז...

אמר לו הרב מצאנז [בתרגום לעברית]: בוא נשים את ההייליגער באשעפער בצד, ונתרכז במה שקורה כאן.

כלומר, במילים אחרות:

אני מכור. ההתמכרות מביאה אותי לעשות דברים שהם נוראיים ואיומים לא רק מבחינה אנושית אוניברסלית, אלא גם מבחינה דתית.

הדבר הראשון שמעניין עכשיו את אלוקים, זה ההחלמה שלי.

לכן,

אם כרגע, בעקבות כל מה שעברתי בגיל צעיר, 'אלוקים' הדתי עם הפאות והזקן והשטריימל זה משהו שבא לי לברוח ממנו,

אז ברור בלי שום ספק, שאלוקים אומר לי:

עֲשֵׂה טוֹבָה, שִׁים אוֹתִי בְּצַד. תִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי. תִּחְשָׁב עַל אִיזָה כַּח גְּדוֹל שְׁבַא לְךָ. אַחֲרֵי שֶׁתְּחַלִּים, נַעֲשֶׂה סֹדֶר בְּדַבְרֵימֶיךָ. [סביר להניח שאז תכיר אותי מזוית שונה יותר, אבל לא זה עכשיו הסיפור].

רק להיום:

אשים בצד את האמונה הדתית שלי,

ככל והיא מפריעה לי כרגע להחלמה.

נכתב ע"י נתן, חרדי-מכור-נקי רק להיום 17 יום.

רוצים להגיב?

הצטרפו לקבוצת מייל של חרדים-מכורים-אנונימיים, הקבוצה מאושרת ע"י נטפרי וע"י חותם

לפרטים: נתן, hbthsd963@gmail.com